

# Gözlerin

– Ümit Seyhan · 03 Ağustos 2024



Bir yalanı umut edip beklerken  
Yüreğime doğan gündü gözlerin  
Doğdu mu bahtımın güneşi derken  
Işıktan kör olduğum yerdü gözlerin

Bulutun eteğinde yağmuru görüp  
Nefes nefes rüzgarı çöllere sürüp  
Dumansız ateşten bir libas örüp  
Korkmadan giydiğim yerdü gözlerin

Amansız bir derde düşmüşüm gibi  
Ecelin elinde kuşmuşum gibi  
Tohum olup toprağa düşmüşüm gibi  
Çiçek olup açtığım daldı gözlerin

Çekip gitti benden onca hayalim  
Silindi aynalardan suretim tenim  
Kime sorsan beni bilinmez derim  
Beni sende bulan sırdı gözlerin

Damlayan her kanla lambalar yakıp  
Son anlarmış gibi sana sarılıp  
Aklımı yitirip gönlümü salıp  
Kaybolup gittiğim izdi gözlerin

Nasıl desem bilmem yorgunum belki  
Eskitti mi zaman sende ki beni  
Sevinçler azaldı kederler yeni  
Bin ömüre bedel dertti gözlerin